

REDACCIÓN GANADORA DEL PRIMER PREMIO DE CONVIVENCIA EN LAS AULAS.

Berta Beteta Beltrán

1r ESO A Santa María

“EL VIATGE”

Aquest llibre tracta una situació molt complicada que avui dia, moltes famílies per desgràcia, han de suportar i fer front, i és el fet d'abandonar la resta de la seua família per escapar d'una situació complexa i fastigosa al seu país.

Quantes voltes ens hem queixat d'allò que no volíem fer cada dia? Muntar la taula, ajudar a les nostres famílies, anar a comprar el pa, estudiar a l'escola i treballar a casa, fer favors als familiars o amics... allò que fem diàriament i que sempre que podem, ens queixem per haver de fer-ho.

I si tot això desapareguera de sobte? Ja que ni tens una taula per muntar, ni una tenda per anar a comprar, ni tots els amics o familiars que volgueres per ajudar, ni un menjar cada dia, etcètera.

Aquest llibre ens mostra les dues cares que ens pot ensenyar la vida, que avui estem en una banda i en un moment indicat, demà potser, ens trobem amb una situació totalment diferent de la que estem acostumats, a la que hem de fer front per superar-la.

Com a reflexió personal, diria que es tracta d'una problemàtica, que com bé mostra l'autora, ha de ser molt difícil de suportar per part d'aquelles famílies, parelles, pares o persones individuals que han d'abandonar el seu propi país per una guerra.

Es tracta d'un gran canvi en la vida de les persones i els xicotets moments als quals estem acostumats a viure i que de sobte, un dia, sense que ningú ho espere, s'acompleixen esdeveniments que fan que tot allò que considerem la nostra vida, es trunque i quede en el pensament com una dura reflexió del succeït.

Es mostra la dificultat que sofreix cada persona però sobretot el patiment que tenen els pares de família en haver de veure com han d'endur-se els seus fills sense voler-ho per tal de donar-los una vida fora de preocupacions i amb més tranquil·litat que la que estan vivint.

Es tracta d'un canvi també d'allò al que estan acostumats com per exemple, el seu país amb un clima de platja i on poden anar tots els caps de setmana a visitar-la i el canvi radical al pròxim país al que han de fugir que es tracta d'un clima muntanyós i amb diferències importants.

S'ha de contar també amb les dificultats personals que eixe canvi comporta, el haver de fugir de ta casa per buscar refugi en un lloc desconegut, soles confiant en què la resta de les persones del teu mateix país han decidit arribar fins allí.

Podem recordar la quantitat de vegades que em sentit als nostres avis contar-nos allò que van haver de viure amb la guerra i la postguerra al nostre país, les adversitats amb les quals es van trobar, tots els sentiments amb els quals van haver de lluitar i les dificultats que van haver de passar, tant ells, com els seus familiars més propers.

Aquestes històries que a nosaltres ens queden tant lluny, estan vivint-les avui dia moltes persones, com per exemple els refugiats que ixen de Siria per poder trobar un lloc on viure, ja que el seu país està sent bombardejat i tot ha sigut destrossat.

A manera de conclusió, podria dir que es tracta d'una situació que s'ha d'afrontar amb molta fortalesa i a la que ningú deuria sentir-se exposat, ja que tot el treball personal que es fa per poder tindre una vida digna al nostre país, no deuria de veure's truncada de cap forma i menys, a mans d'altres.

Cada persona té dret de comptar amb una vida completa, amb drets i deures que complir i que tindre coberts, ha de tindre un lloc digne on viure, un treball estable, una educació de qualitat, una assistència medica adequada, tindre llibertat de pensament i expressió, i tot açò, no pot ser a un costat per cap tipus de raó.

REDACCIÓN GANADORA DEL SEGUNDO PREMIO DE CONVIVENCIA EN LAS AULAS.

Marina Gómez Rodríguez

Col·legi Ntra.Sra. de la Consolació

El viatge

Aquest llibre anomenat "El viatge" és una obra de l'autora Francesca Sanna.

Les fulles d'aquest llibre narren la història d'una família que ha de fugir a un lloc segur després de l'esclat de la guerra al seu país. El camí que recorren està ple de dificultats que hauran de superar i que faran del seu viatge un dels mes durs.

La mare, al quedar-se vidua, adquireix tota sola la responsabilitat de cuidar als seus fills.

Aquesta història es pot relacionar amb altres conflictes de l'actualitat, com la guerra de Síria. En aquesta es veu reflectida la representació dels refugitats que fugen superant moltes dificultats com el camí que hauran de fer fins el lloc segur o el ser acceptat per la societat quan arriben al lloc .

A més, aquest llibre, també pot explicar problemes de la vida personal com els conflictes que sorgeixen a classe, a casa, amb els amics... és a dir, en el dia a dia. Agafem com a exemple quan una simple discussió pot crear fronteres entre amics, fins que apareix una persona que fa que els conflictes es resolguen i formen una amistat més forta.

La mare representa una família monoparental que ha de lluitar tots els dies sense l'ajuda d'una altra persona.

Amb la pèrdua d'aquest ser estimat es troben obstacles i hauran de continuar el seu camí amb el suport dels fills i familiars.

La meua opinió d'aquest llibre és que és molt apropiat per als joves ja que ens ensenya uns valors i unes circumstàncies de la vida en els que hi ha uns obstacles que de vegades deixen que ens afecten i no sabem superar-los, es mostra un gran poder de superació i de confiança en el què vindrà .

Jo recomane aquest llibre per a qualsevol edat perquè sàpiguen que no tot és fàcil que encara que ells tinguen molts privilegis hi ha que pensar en aquelles persones que no ho estan passant tant bé.

REDACCIÓN GANADORA DEL TERCER PREMIO DE CONVIVENCIA EN LAS AULAS.

Nerea Alegre Caparrós
1º ESO E - IES Miralcamp.

EL VIAJE

Cada día hay muchas personas que intentan venir a Europa, pero solo lo consiguen

unos pocos, porque pasar las fronteras es muy difícil ya que está prohibido.

Todo comienza porque en su país está la guerra y están sufriendo muchísimo porque seguramente habrán perdido sus casas, sus familiares y amigos y estarán tristes y con miedo aunque lo único que les importa es sobrevivir.

Entonces ellos no pueden vivir allí porque les matarían a todos, así que lo único que

pueden hacer es un largo y cansado viaje. Pero no es un viaje divertido, no, es uno en que se tienen que esconder en furgonetas, motores de camiones... Y no siempre sobreviven, hay muchas veces que mueren en el intento, y no mueren solo adultos, también mueren niños y bebés encerrados en motores sin oxígeno o muertos por el calor.

Las veces que llegan a pasar la frontera son pocas porque si les pillan pueden matarlos o hacerles muchas cosas horribles como violarlos, torturarlos, asesinarlos...

Si por suerte consiguen pasar la frontera, no habrá sido gratis, ellos tienen que pagar mucho, muchísimo dinero para cruzar el mar en patera y eso que son pobres y no tienen dinero para pagar, pero tienen que hacer lo que puedan para poder salir de

allí e ir a un lugar mejor. Si ellos en ese momento no tienen dinero para pagar, que es lo normal, lo único que pueden hacer es llamar a familiares o amigos que ya están en Europa para que les envíen el dinero, pero hasta que no llega ellos no se mueven de ahí y se pueden tirar meses esperando.

Cuando vayan a cruzar el mar en patera no solo estará una familia sino un montón de personas que intentan huir, todos apretados, cansados y con hambre y sueño.

Pero ellos solo piensan en cómo va a ser esa vida nueva y todo lo que van a tener que hacer y tendrán miedo por todo lo que han pasado y tienen que pasar.

Al llegar a la frontera ellos tienen que tener cuidado por si les pilla la policía del siguiente país, porque si no les harán volver, seguramente, y tendrán que pagar otra vez si quieren volver a emprender el viaje. Ahí también tienen que tener mucho cuidado porque los pueden matar si los pillan cruzando la frontera.

Si logran pasar y llegar al nuevo país tendrán que buscar casa y trabajo aunque seguramente para ellos sea imposible porque no han ido a la escuela ni han estudiado una carrera ya que en su país ha sido imposible debido a la guerra.

Ellos llegan asustados porque empiezan una vida nueva y no saben nada, pero están contentos porque algunos han podido llegar sanos y salvos.

Nosotros tendríamos que ayudarlos porque ellos pasan por situaciones tan malas que no nos gustaría tener a nadie; llegan sin dinero, sin identificación, nunca han estudiado y seguramente no sabrán leer.

El libro *El viaje* es un libro que explica cómo es la situación de las personas que se han quedado sin casa, sin dinero... y se ven obligados a emigrar.

Los inmigrantes no tienen a nadie que les ayude porque muchos niños y niñas desgraciadamente se han quedado sin padres por culpa de la guerra y están solos y con miedo y sin saber qué hacer.

Nosotros deberíamos reflexionar, entender lo que están pasando esas personas y que no hacen nada y les tiran bombas y explosivos en su casa mientras ellos están ahí tranquilos.

Las madres y padres explican a sus hijos que no pasa nada, que todo va a salir bien, pero en verdad solo lo dicen para animarlos porque va a ser muy duro. En muchas ocasiones a los hombres los matan y a las mujeres y niñas las violan.

Ellos/as tienen miedo y están tristes porque probablemente se hayan quedado sin nadie.

Y a las personas a quienes paran en las fronteras, a veces, los matan.

La vida es muy injusta para todos ellos.

Miles de personas huyen de países como Siria, Afganistán, Pakistán o Somalia hacia Europa durante una de las peores crisis humanitarias de la historia. Todas ellas buscan un mejor porvenir para sus familias y escapan del terrorismo y del conflicto interno. Pese a la desesperación y la incertidumbre de un mejor futuro, la esperanza aún existe en todos ellos.

Hay campos de refugiados como los de Calais y La Linière, en Francia, y de Katsikas, en Grecia,

Estos campos que esperaban constituirse únicamente como una parada temporal, pronto se han convertido en 'hogares' estables para muchas personas.

Conozco la historia de una familia:

Naef (28 años), Zina (de 26) y sus hijas Katrin (18 meses), Maran (9 años) y Manal (de, 7 años) son yazidíes del norte de Irak.

Vivían en Sindjar cuando el Estado Islámico tomó el control en agosto de 2014;

Mataron a mucha gente y Naef y su familia huyeron.

Al principio encontraron refugio en un campo de refugiados, y luego siguieron viajando a Europa .

Tienen otro hijo, Karam, de 5 años, pero no pudo llegar.

Pero ahora que las fronteras se han cerrado y no se pueden reunir

Desgraciadamente no solo pasa este caso, hay muchas familias iguales, que sufren todas las consecuencias de la guerra.